

DIRECTIVA CONSILIULUI 75/439/CEE

din 16 iunie 1975

privind eliminarea uleiurilor reziduale

(75/439/CEE)

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special art. 100 și 235,

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social²,

întrucât orice neconcordanță între prevederile privind eliminarea uleiurilor reziduale, deja în vigoare sau în curs de adoptare în fiecare dintre statele membre, poate genera condiții inegale de concurență și, astfel, poate afecta direct funcționarea pieței comune; întrucât este, în consecință, necesară o armonizare legislativă în acest domeniu, după cum se prevede la art. 100 din Tratat;

întrucât este necesar ca această armonizare legislativă să fie însoțită de acțiunea comunitară, astfel încât unul dintre obiectivele Comunității în domeniul protecției mediului să poată fi atins prin reglementări mai cuprinzătoare; întrucât este necesară aplicarea unor prevederi specifice în acest scop; întrucât drepturile de acțiune necesare în acest scop nu au fost prevăzute în Tratat, trebuie invocat art. 235 din Tratat;

întrucât toate prevederile cu privire la eliminarea uleiurilor reziduale ar trebui să conțină ca obiectiv esențial protecția mediului împotriva efectelor nocive provocate de evacuarea, depozitarea sau tratarea acestor uleiuri;

întrucât reciclarea uleiurilor reziduale ar putea genera o politică de aprovizionare cu combustibili;

întrucât programul de acțiune al Comunităților Europene în domeniul mediului³ subliniază importanța problemei legate de eliminarea uleiurilor reziduale fără efecte nocive asupra mediului;

întrucât cantitățile de uleiuri reziduale, în special de emulsii, au crescut în cadrul Comunității;

întrucât este nevoie de un sistem eficient și coerent de tratare a uleiurilor reziduale, care să nu genereze bariere pentru comerțul intracomunitar și nici să nu afecteze concurența, un sistem care să se aplice tuturor produselor de acest tip, chiar și celor care sunt compuse doar parțial

¹ JO C 85, 18.07.1974, p. 6.

² JO C 125, 16.10.1974, p. 33.

³ JO C 112, 20.12.1973, p. 3.

din ulei, și care să asigure tratarea inofensivă a acestor produse în condiții satisfăcătoare din punct de vedere economic;

întrucât un astfel de sistem trebuie să reglementeze tratarea, evacuarea, depozitarea și colectarea uleiurilor reziduale și să asigure un sistem de autorizare pentru întreprinderile care elimină astfel de uleiuri, cu privire la colectarea și/sau eliminarea obligatorie a acestor uleiuri în anumite cazuri și la procedurile de inspecție adecvate;

întrucât în cazurile în care anumite întreprinderi sunt obligate să colecteze și/sau să elimine uleiurile reziduale, trebuie să li se poată oferi compensații pentru acea parte a costurilor aferente care nu sunt acoperite din propriile venituri, iar aceste compensații pot fi finanțate, printre altele, printr-o taxă pe uleiurile noi sau regenerate,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

În sensul prezentei directive, „uleiuri reziduale” reprezintă orice produs rezidual semi-lichid sau lichid, compus total sau parțial din ulei mineral sau sintetic, inclusiv reziduurile uleoase din rezervoare, amestecurile de ulei cu apă și emulsiile de ulei în apă.

Articolul 2

Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta colectarea și eliminarea uleiurilor reziduale în condiții de siguranță.

Articolul 3

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că, în limita posibilităților, eliminarea uleiurilor reziduale se efectuează prin reciclare (regenerare și/sau ardere în alte scopuri decât pentru distrugere).

Articolul 4

Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta interzicerea:

1. oricărei evacuări de uleiuri reziduale în apele interioare de suprafață, în apele subterane, în apele de coastă și în sistemele de canalizare-epurare;
2. oricărei depozitări și/sau deversări de uleiuri reziduale cu efect nociv asupra solului și a oricărei evacuări necontrolate de reziduuri rezultate de la prelucrarea uleiurilor reziduale;
3. oricărei prelucrări de uleiuri reziduale care generează poluare atmosferică la un nivel care depășește nivelul stabilit prin prevederile existente.

Articolul 5

Atunci când scopurile definite în art. 2, 3 și 4 nu pot fi îndeplinite în nici un alt mod, statele membre trebuie să ia măsurile necesare pentru a asigura efectuarea de către una sau mai multe întreprinderi a colectării și/sau eliminării produselor furnizate acestor întreprinderi de către cei care le dețin, când acest lucru este adecvat în zona alocată acestor întreprinderi de către autoritățile competente.

Articolul 6

Pentru a se conforma măsurilor luate în temeiul art. 4, orice întreprindere care elimină uleiuri reziduale trebuie să obțină o autorizație.

Această autorizație trebuie acordată de către autoritățile competente după examinarea instalațiilor, în cazurile în care acest lucru este necesar. Aceste autorități trebuie să impună condițiile adecvate stadiului de dezvoltare tehnică.

Articolul 7

Dacă o persoană care deține uleiuri reziduale nu se poate conforma măsurilor adoptate conform art. 4, aceasta trebuie să le pună la dispoziția întreprinderii sau întreprinderilor menționate în art. 5.

Articolul 8

Deținătorii unor cantități de uleiuri reziduale care conțin anumite impurități în concentrații depășind anumite procente trebuie să le manipuleze și să le stocheze separat.

Autoritățile competente trebuie să stabilească procentele și cantitățile respective, care pot să difere în funcție de categoriile de produse menționate în primul paragraf.

Articolul 9

Întreprinderile care colectează și/sau elimină uleiuri reziduale trebuie să efectueze aceste operațiuni astfel încât să nu existe riscuri evitabile de poluare a apei, aerului sau solului.

Articolul 10

Orice întreprindere care produce, colectează și/sau elimină anual o cantitate de uleiuri reziduale depășind o cantitate determinată, care va fi stabilită de fiecare stat membru, dar care nu poate fi mai mare de 500 litri, trebuie:

- să realizeze înregistrări privind cantitatea, calitatea, originea și locația acestor uleiuri și privind expedierea și recepția lor, inclusiv și datele de expediere și recepție și/sau
- să furnizeze aceste informații autorităților competente la cerere.

Statele membre au dreptul de a stabili cantitatea de uleiuri reziduale conform primului paragraf în funcție de o cantitate echivalentă de ulei nou, calculată pe baza unui coeficient de conversie rezonabil.

Articolul 11

Orice întreprindere care elimină uleiuri reziduale trebuie să furnizeze autorităților competente, la cererea acestora, orice informații privind eliminarea sau depozitarea acestor uleiuri reziduale și a reziduurilor acestora.

Articolul 12

Întreprinderile menționate la art. 6 trebuie inspectate periodic de către autoritățile competente, în special în privința conformității la condițiile lor de autorizare.

Articolul 13

O concesiune reciprocă pentru obligațiile impuse de statele membre conform art. 5 constă în posibilitatea de acordare de compensații întreprinderilor de colectare și/sau eliminare pentru serviciile prestate. Aceste compensații nu pot depăși costurile anuale neacoperite înregistrate efectiv de întreprindere, având în vedere realizarea unui profit rezonabil.

Valoarea acestor compensații trebuie stabilită astfel încât să nu afecteze în mod semnificativ concurența sau să genereze tendințe artificiale de comercializare a produselor.

Articolul 14

Aceste compensații pot fi finanțate, printre altele, și prin impunerea unei taxe pe produsele care, după utilizare, se transformă în uleiuri reziduale, sau pe uleiurile reziduale.

Finanțarea compensațiilor trebuie să se conformeze principiului „poluatorul plătește”.

Articolul 15

Fiecare stat membru trebuie să transmită periodic Comisiei informații privind expertiza sa tehnică, experiența câștigată și rezultatele obținute în urma aplicării măsurilor luate conform prezentei directive.

Comisia trimite statelor membre un rezumat de ansamblu al acestor informații.

Articolul 16

La fiecare trei ani, statele membre elaborează un raport privind situația eliminării uleiurilor reziduale în țările respective și îl înaintează Comisiei.

Articolul 17

Statele membre pun în aplicare măsurile necesare, în conformitate cu prezenta directivă în termen de 24 de luni de la notificare și, începând de la data respectivă, informează Comisia în această privință.

Articolul 18

Prevederile adoptate de statele membre conform prezentei directive pot fi aplicate progresiv întreprinderilor menționate la art. 6 și care existau în momentul notificării prezentei directive, în termen de patru ani de la data notificării menționate.

Articolul 19

Statele membre aduc la cunoștința Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern, adoptate în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 20

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 16 iunie 1975.

*Pentru Consiliu
Președintele
R. RYAN*